

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16C/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217219207
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bieliková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1217219207.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Bielikovou v právnej veci žalobcu: V. W., N.. XX.XX.XXXX, C. A. A. XX/XXX, K. zastúpený: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava IČO: 36 264 750 proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava o zaplatenie 5.570,-€ takto,

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.11.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.089,-€ titulom náhrady škody na zdraví. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.11.2015 v čase okolo 18:40 došlo k dopravnej nehode na Slovnaftejskej ulici v Bratislave, ku ktorej došlo motorovým vozidlom EČV: A. XXX X., ktoré riadil vodič Q. T.. Žalobca v hore uvedenom čase a mieste prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú stranu z pohľadu jazdy vodiča, kedy došlo k ich zrážke. Pri dopravnej nehode utrel žalobca zranenia, v dôsledku ktorých bol prevezený do NsP Ružinov. Predmetná dopravná nehoda bola predmetom trestného konania vedeného na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave, Krajský dopravný Inšpektorát, Odbor dopravných nehôd pod ČVS: K.-XXX/ODNX-A.-XXXX. Dňa 05.05.2016 bolo začaté trestné stíhanie, nakoľko vzniklo podozrenie zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II, č.k. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 03.01.2017 bolo trestné konanie právoplatne ukončené. Žalobca má za to, že predmetnú dopravnú nehodu nespoluzaivil, resp. nezavinil ju výlučne sám, o čom svedčí aj jeho procesná obrana v trestnom konaní. V dôsledku nehody došlo k vzniku škody na zdraví žalobcu motorovým vozidlom, ktorého prevádzateľom bol Q. T., a ku ktorému bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel u žalovaného. Žalobca zotrval na tom, že dopravnú nehodu nijak nezavinil. V príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou vznikla žalobcovi škoda na zdraví, za ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje nárok na náhradu škody - náhradu za bolesť podľa Lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 14.11.2017 vyhotoveného V.. T. D. W., V. nasledovne:

- pol. č. 2 - viaceré tržné rany na hlave, tvári - 10 bodov,
- pol. č. 81 b - zlomenina 7-8 rebra vpravo - 10 bodov
- pol. č. 187 c - zlomenina stehennej kosti intertrochanterická vľavo - 130 bodov, čo s počtom bodov celkom 180 á 17,16 € predstavuje sumu 3.089,- €.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 15.12.2017, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok považuje za nedôvodný a v celom rozsahu ho neuznáva. K predmetu konania uviedol, že žalovaný udalosť zo dňa 16.11.2015 eviduje na základe oznámenia

poisteného, spoločnosti INTECH CONTROL spol. s r.o., ktorá dňa 18.11.2015 z opatrnosti telefonicky oznámila nasledovné: „Pri jazde po hlavnej ceste vbehol do jazdnej dráhy chodec. Poškodená je kapota a predné čelné sklo. Výšku škody neviem. Bolo tam aj zranenie chodca, iná majetková škoda nebola. Nehoda je v šetrení, pravdepodobne vina bude na chodcovi..“. Vodičom vozidla zn. C. M. X Y., EČ: A. bol J.. Q. T., pričom žalovaný eviduje udalosť pod č. XXXXXXXXXXXX. Podľa listu KR PZ Bratislava, ČVS: K.-XXX/ODNX-A.-XXXX , zo dňa 05.05.2016, bolo prvotne začaté trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. § 157 ods. 1 TZ v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 16.11.2015 podľa ust. § 199 ods. 1 TP voči vodičovi vozidla zn. C. M., EČ: A. Q. T.. Dňa 13.05.2016 vodič Q. T. na polícii vypovedal, následne obdržal doklad o nariadení znaleckého dokazovania, pričom po vyhotovení znaleckého posudku ustanoveným znalcom J.. C. K. bol vodič informovaný , že vinníkom podľa znaleckého dokazovania je jednoznačne chodec, teda žalobca. Podľa názoru žalovaného uvedené potvrdzuje aj zamietnutie sťažnosti žalobcu prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava II, č.k. XPvXXX/XX/XXX-XX voči uzneseniu povereného príslušníka KR PZ DI ODN - 2. výjazd zo dňa 16.10.2016, č.k. K.-XXX/ODNX-A.-XXXX, pod ktorým bola vec ublíženia na zdraví podľa § 214 ods. TZ odstúpená na prejednanie priestupku Okresnému dopravnému inšpektorátu. Prokurátor konštatoval, že sťažnosť nebola dôvodená nakoľko skutkové okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu potvrdili odôvodnenosť a zákonnosť postupu vyšetrovateľa.

Žalovaný taktiež zdôraznil, že zo záverov znaleckého dokazovania znalcom J.. K. je zrejmé, že zodpovedným za vzniknutú škodu je žalobca, ktorý vstúpil do vozovky v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala a vytvoril vodičovi osobného motorového vozidla zn. C. M., EČ: A. Q. T. náhlu prekážku. Poškodený taktiež prechádzal vozovku v mieste mimo priechod pre chodcov vo večerných hodinách za zníženej viditeľnosti, pričom bol oblečený v tmavom odevu bez reflexných prvkov. V danom prípade došlo podľa názoru žalovaného k naplneniu podmienky vzniku neodvratiteľnej škody spôsobenej subjektívnou skutočnosťou, ktorou je správanie tretej osoby (napr. náhle a neočakávané vkročenie chodca do vozovky), keď žalobca ako chodec porušil pravidlá cestnej premávky, konkrétne ust. § 53 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. V zásade pre zodpovednosť za škodu vodiča podľa ust. § 420 ods. 1 OZ je potrebné naplnenie štyroch základných znakov zodpovednosti za škodu, ktorou je porušenie právnej povinnosti, vznik škody, kauzálny nexus medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie vodiča. V danom prípade poukazujeme na to, že vodič poistenej spoločnosti neporušil žiadnu povinnosť uloženú právnymi predpismi a teda neexistuje ani základný predpoklad nároku žalobcu na náhradu škody. Prevádzkovateľ vozidla podľa ust. § 427 OZ zodpovedá objektívne, teda na vznik jeho zodpovednosti nie je potrebné protiprávne konanie, postačuje preukázanie skutočnosti, že škoda vznikla v súvislosti s osobitou povahou prevádzky motorového vozidla, vznik škody a existenciu kauzálneho nexu medzi nimi. V danom prípade podľa žalovaného nie je preukázané, že škoda vznikla okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Keďže zákon o PZP v ust. § 4 ods. 2 požaduje preukázanie nároku poškodeného je na poškodenom, aby preukázal naplnenie podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti žalobcu. Podľa ust. § 15 z.č. 381/2001 Z.z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

3. Žalobca sa v rámci repliky vyjadril k tvrdeniam žalovaného podaním doručeným súdu dňa 04.01.2018. Vo vyjadrení zdôraznil, že bude povinnosťou súdu vykonať všetky dôkazy a vyhodnotiť ich v tom smere, či poškodený nezavinil škodu výlučne sám svojím náhlým nepredvídateľným vstupom do jazdnej dráhy dopravného prostriedku. V danom prípade by podľa § 441 OZ znášal škodu výhradne sám. Ďalej uviedol, že v predmetnej právnej veci je pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu uplatneného žalobou čo do jeho základu potrebné vyriešiť otázky a to či bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke a či prevádzkovateľ nemohol vzniku škody zabrániť ani pri vynaložení všetkého možného úsilia. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je podstatná otázka, či žalobca ako chodec alebo naopak Q. T. ako vodič svojím konaním porušil právne predpisy o cestnej premávke, čím by subjektívne zavinil vznik dopravnej nehody, ale či objektívne bolo zo strany prevádzkovateľa dopravného prostriedku vynaložené všetko možné úsilie, aby zabránil stretu s chodcom. Žalovaný navrhol, aby bol v konaní vykonaný znalecký posudok za účelom posúdenia možnosti zabránenia zrážke pri vynaložení všetkého možného úsilia vodičom dopravného prostriedku a posúdenie, či jedinou a výlučnou príčinou vzniku škody bolo konanie žalobcu.

4. Dňa 08.03.2018 bola súdu doručená duplika žalovaného, kde žalovaný konštatoval súhlas so žalobcom, že v danom prípade je dôvodné posudzovanie, či bola škoda vyvolaná osobitou povahou prevádzky. Vo vyjadrení poukázal na skutočnosť, že okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke

dopravného prostriedku sú také okolnosti, ktoré sa síce vyskytujú pri tejto prevádzke, ale do určitej miery presahujú jej bežný rámec v tom, že nie sú podmienkou umožnenia činnosti tejto prevádzky a vyskytujú sa ojedinele, obyčajne nezávisle od vôle osoby, ktorá uvádza do činnosti alebo v nej udržuje dopravný prostriedok, vykonáva jeho opravu, údržbu a pod.. Podľa názoru žalovaného je potrebné predmetnú dopravnú nehodu posudzovať zmysle ust. § 427 OZ (osobitná povaha prevádzky) a nie podľa ustanovenia § 428 OZ (okolnosti majúce pôvod v prevádzke), kde úplná liberácia prevádzkovateľa motorového vozidla nie je možná. V zmysle § 428 OZ druhej vety sa prevádzkovateľ zbaví zodpovednosti, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca ako chodec vytvoril vodičovi Toyoty náhlu prekážku. Vychádzajúc z výpovede svedka Š., ktorý jazdil v protismere oproti vozidlu C., chodec stál v strede vozovky pri stredovej čiare, pozeral jeho smerom, pohl sa, pričom nepozrel na druhú stranu (na smer jazdy vodiča C.), pokračoval v ceste čím došlo k zrážke. Znalec na tomto závere zotrval aj po námietkach žalobcu a vyjadroval sa len k technickej stránke vzniku škody, za ktorú jednoznačne určil správanie chodca, ktorý vytvoril náhlu prekážku. Žalovaný má za to, že vodič vozidla nemá povinnosť predvídať pohyb chodca, ktorý je v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Záverom vyjadrenia žalovaný zdôraznil, že jedinou technickou a právnou príčinou dopravnej nehody je nesprávny pohyb chodca (žalobcu), ktorý vytvoril vodičovi z technického hľadiska náhlu prekážku, nakoľko vodič nemal povinnosť predpokladať, že na vozovke sa bude nachádzať chodec pohybujúci sa v rozpore s pravidlami cestnej premávky.

5. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.12.2018 požiadal žalobca súd o pripustenie zmeny petitu, ktorým rozšíril ním uplatnený nárok. Súd Uznesením č.k. 16C 74/2017-103 zo dňa 15.02.2019 pripustil zmenu petitu, ktorý po pripustení zmeny znel: „ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu 3 089,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 089,- eur od 16.03.2018 do zaplataenia. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 2.481,- eur. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.“

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených stranami sporu (Záznam dopravnej nehody zo dňa 29.12.2015, Upovedomenie o začatí trestného stíhania zo dňa 05.05.2016, Uznesenie Okresnej prokuratúry č. XPv XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 03.01.2017, Lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, Popis škodovej udalosti vypracovaný pre žalovaného, Rozhodnutie ORPZ Senica č. Y.- B. - Y.-W.-XX/XXXX o priestupku zo dňa 24.03.2017, Rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. XXSa X/XXXX-XX zo dňa 15.04.2019, Znalecký posudok č. 137/2020 vypracovaný znalcom J.. Q.N. A., znalecký posudok č. 51/2016 vypracovaný znalcom J.. C.V. K.) a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Zo Záznamu o dopravnej nehode vyhotoveného Krajským dopravným inšpektorátom Bratislava Č.p. K.-A.-K.-XXX/XXSX-W. dňa 29.12.2015 vyplýva, že dňa 16.11.2015 o 18:40 hod. došlo v Bratislave na Slovnaftskej ulici smerom do mesta k dopravnej nehode. Nehoda bola spôsobená vozidlom EČV: A., ktorého vodičom bol Q. T., pričom na uvedenej ulici došlo k zrážke s chodcom Polákom (žalobcom), ktorý prechádzal vozovku Slovnaftskej ulice mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú stranu z pohľadu jazdy vodiča. Pri dopravnej nehode utrpel chodec Polák zranenia, s ktorými bol prevezený do NsP Ružinov. Vodič T. zranenie neutrpel a alkoholický nápoj nepožil. Ako príčina nehody bolo uvedené porušenie osobitných ustanovení o chodcoch, nepresvedčenie sa pred vstupom na vozovku, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Výška spôsobenej škody bola určená na sumu 1.000,-€.

8. Dňa 18.11.2015 bolo u žalovaného urobené hlásenie Moniky Polákovej z obsahu ktorého vyplývalo, že pri jazde po hlavnej ceste, vbehol do jazdnej dráhy chodec. Poškodená je predná kapota a predné čelné sklo. Výšku škody uviesť nevedela. Bolo tam aj zranenie - toho chodca. Iná majetková škoda nebola. Nehoda je v šetrení, pravdepodobne vina bude na chodcovi. Chodec mal zranenú hlavu a nohu a odviezla ho sanitka do nemocnice.

9. Dňa 24.03.2017 bolo Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Senici vydané rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. g) zákona o priestupkoch. Zároveň mu bola uložená pokuta vo výške 150,-€.

10. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č. K. -C.-K.-XX/XXXX-Y. zo dňa 29.05.2017 bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu

Senica, ORPZ v Senici č.: Y.-B.-Y.-W.-XX/XXXX tak, že rozhodnutie bolo zrušené a vec bola vrátená správne orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

11. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici č. Y.-B.-Y.-W.-XX/XXXX zo dňa 15.11.2017 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm.g) zákona o priestupkoch.

12. Dňa 28.12.2017 podal žalobca proti rozhodnutiu č. Y.-B.-Y.-W.-XX/XXXX zo dňa 15.11.2017 o priestupku odvolanie.

13. Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave rozhodnutím K.-C.-K.-XX/XXXX-Y. zo dňa 29.01.2018 odvolanie žalobcu zamietlo.

14. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. XXSaX/XXXX-XX bolo rozhodnutie č. K.-C.-K.-XX/XXXXODV zo dňa 29. januára 2018 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Senici Okresný dopravný inšpektorát v Senici č. Y.-B.-Y.-W.-XX/XXXX z novembra 2017 zrušené a vec bola vrátená Okresnému riaditeľstvu PZ v Senici Okresnému dopravnému inšpektorátu v Senici na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu vyplýva, že rozhodnutia správnych orgánov nevychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správne orgány pri vydaní napadnutého rozhodnutia sa nezaoberali vyhodnocovaním konkrétnych dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a vyhodnotili ich jednostranne v neprospech žalobcu. Krajský súd v Trnave ďalej konštatoval, že v prípade, že by správne orgány postupovali v danom prípade objektívne, museli by vyhodnotiť aj skutočnosti ktoré sú v prospech žalobcu, pričom tieto skutočnosti vyhodnotiť s ďalšími dôkazmi ktoré boli zistené pri vyšetrovaní dopravnej nehody a jednoznačne určiť, či bolo v príčinnej súvislosti konanie chodca so vznikom predmetnej dopravnej nehody, resp. či podiel na vzniku dopravnej nehody mal aj vodič tým, že sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla tak ako to konštatoval znalec vo svojom znaleckom posudku.

15. Listom zo dňa 22.07.2019 bolo právne zástupcovi žalobcu oznámené OR PZ v Senici, že konanie o priestupku bolo s poukazom na ustanovenie § 76 ods 1 písm.f) a § 20 zákona o priestupkoch zastavené, nakoľko zodpovednosť za priestupok zanikla.

16. Dňa 13.11.2020 bol tunajšiemu súdu doručený Znalecký posudok č. 137/2020, vypracovaný znalcom J.. Q. A.. Úlohou znalca bolo vypracovať analýzu dopravnej nehody na základe informácií získaných pri výpovediach účastníkov a svedkov dopravnej nehody, z priloženého náčrtku, plánu a fotodokumentácie miesta dopravnej nehody. Znalec mal taktiež posúdiť spôsob jazdy vodiča Q. T. ako aj spôsob chôdze chodca V. W.. Ďalej sa mal znalec vyjadriť k tomu, aké boli možnosti účastníkov k zabráneniu dopravnej nehody a k tomu čo bolo z technického hľadiska príčinou danej dopravnej nehody. Zo záveru znaleckého posudku vyplynulo, že z analýzy nehodového deja vyplýva, že vodič vozidla C. sa v čase začiatku jeho reakcie pohyboval rýchlosťou v rozpätí 50,35 až 55,65 km/h. Z porovnania rýchlosti skutočnej a rýchlosti zodpovedajúcej rozľahu vyplýva, že z technického hľadiska sa vodič vozidla C. pohyboval po vozovke rýchlosťou zodpovedajúcou rozľahu, resp. rýchlosťou, z ktorej bol schopný zastaviť na vzdialenosť na ktorú mal rozľah. K dopravnej nehode došlo za zníženej viditeľnosti, na ceste osvetlenej verejným osvetlením. Na ceste s obojsmernou premávkou v čase vzniku dopravnej nehody v oboch smeroch jazdili vozidlá a chodec pri predchádzaní vozovky zastavil na pozdĺžnej čiare. Z technického hľadiska je podľa znalca dôvodné predpokladať, že ak účastník cestnej premávky nemá a nemôže mať informáciu o tom, že iný účastník cestnej premávky koná v rozpore s jej pravidlami, potom má právo v primeranej a rozumnej miere sa spoliehať na disciplinovanosť ostatných účastníkov cestnej premávky vo vzťahu k rešpektovaniu záväzným spôsobom stanovených pravidiel cestnej premávky. Chodec prechádzal cez vozovku kolmo mimo priechod pre chodcov, po prejení jazdného pruhu určeného prejazdu smerom do Podunajských Biskupíc zostal stáť na pozdĺžnej súvislej čiare, resp. na mieste kde je táto čiara prerušená. V prechádzaní vozovky pokračoval po uplynutí nejakej doby, ktorej dĺžku nie je možné exaktne určiť. Znalec taktiež uviedol, že v blízkosti miesta dopravnej nehody nesvietilo svetlo pouličného osvetlenia, takže podmienky rozpoznania chodca boli sťažené. Zo skutočností uvedených v predloženom spisovom materiáli vyplýva, že vodič vozidla C. sa po vozovke pohyboval s rozsvietenými stretávacími svetlami v úseku s pouličným osvetlením, avšak v mieste vzniku dopravnej nehody svetlo pouličného osvetlenia nesvietilo. Chodec bol neosvetlený, v tmavom oblečení, nebol vybavený zvláštnym zariadením na odrážanie svetelných lúčov ako sú reflexné časti odevu. Z technického hľadiska

je preto podľa záveru znalca prijateľné a zároveň veľmi pravdepodobné, že vzhľadom na skutočné podmienky v čase vzniku predmetnej dopravnej nehody bol pre vodiča vozidla C. chodec prvýkrát pozorovateľný a rozpoznateľný v čase keď vstúpil do jazdného pruhu určeného pre smer jazdy do mesta. Pohyb chodca po vozovke za uvedených podmienok je možné považovať z technického hľadiska ako nesprávny spôsob užívania komunikácie, pričom vstúpil do vozovky v čase keď mu dopravná situácia nedovoľovala bezpečne prejsť. Technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika chôdze chodca po vozovke v koridore pohybu vozidla C.. Technická príčina vzniku predmetnej dopravnej nehody bola vyhodnotená na základe predpokladu, že z technického hľadiska vodič vozidla C. nemusel predvídať pohyb chodca po vozovke v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Znalec taktiež konštatoval, že vozidlo C. bolo pre chodca rozpoznateľné, pričom reakcia vodiča vozidla Toyota nebola oneskorená.

K spôsobu jazdy vodiča motorového vozidla C. znalec uviedol, že tento bol správny, pričom rýchlosť jazdy bezprostredne pred vznikom dopravnej nehody bola 50,35 až 55,65 km/h, čo zodpovedá rýchlosti rozhl'adu, pričom rýchlosť je v tolerancii rýchlosti dovolenej v danom úseku. K spôsobu chôdze žalobcu ako chodca znalec uviedol, že tento prechádzal cez vozovku v tmavom oblečení v čase keď mu to dopravná situácia nedovoľovala vzhľadom na prechádzajúce vozidlá. Znalec ďalej konštatoval, že vychádzajúc z vykonanej analýzy nehodového deja možno z technického hľadiska ustáliť, že vodič Juraj Rýdži nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode. Chodec V. W. by zabránil vzniku dopravnej nehody, ak by cez vozovku neprechádzal v čase, keď po vozovke práve prechádzali vozidlá. Podľa záveru znalca bola technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody nesprávna technika chôdze chodca po vozovke v koridore pohybu vozidla zn. C..

17. Právny zástupca žalobcu v prednese pred súdom uviedol, že námietky voči záverom Znaleckého posudku vypracovaného J.. A. nemá. Poukázal na stranu 61 znaleckého posudku, kde znalec uvádza, že otázka, či vodič vozidla vzhľadom na okolnosti mal predvídať pohyb chodca na vozovke je otázkou právneho charakteru a toto jemu riešiť neprináleží. V tejto súvislosti poukázal na § 16 zák. o cestnej premávke, keď vodič motorového vozidla je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť okrem iného aj iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Je teda otázkou právneho posúdenia, či vodič vzhľadom na situáciu mal a mohol predvídať pohyb chodca na vozovke a k tomuto prispôbiť rýchlosť svojej jazdy. V tejto súvislosti poukázal na dopravné značenie v mieste dopravnej nehody, v ktorom bola umiestnená dopravná značka „pozor chodci“, ktorá vodiča upozorňovala podľa § 9 ods. 2 vyhlášky 9/2009 Z.z. na miesto, kde mu môže hroziť nebezpečenstvo a kde musí dbať na zvýšenú opatrnosť. Právny zástupca žalobcu preto zdôraznil, že bude úlohou súdu posúdiť, či v danom prípade pri aplikácii § 428 OZ možno konštatovať, že vodič vynaložil všetko úsilie na zabránenie vzniku škody, ktoré od neho možno spravodlivo požadovať. Poukázal taktiež na to, že znalec v ZP určil vodičovi povinnosť reagovať na chodca až v čase vstupu do jeho jazdného pruhu a teda je vecou právneho posúdenia súdu, či vzhľadom na situáciu nemal jazdiť rýchlosťou nižšou aj ako je maximálna zákonom daná rýchlosť v danom úseku a či nemal v súlade s povinnosťou predvídať pohyb chodcov na poškodeného žalobcu reagovať už skôr v čase, kedy vstupoval na vozovku. Vo vzťahu k poškodenému žalobcovi uviedol, že tento vstupoval do vozovky v mieste, kde bol podľa jeho skúseností pôvodne vyznačený prechod pre chodcov, v tomto mieste ostalo vodorovné dopravné značenie a hoci je pravdou, že samotný prechod pre chodcov v danom mieste bol zrušený a zachovalé vodorovné dopravné značenie nedosahovalo 80 % a teda nebolo dostatočné aj s pohľadom na skúsenosti zo stavu ciest SR, kedy 50 % vodorovného značenia by nebolo dostatočných, či teda v tomto mieste z jeho strany sa mohol žalobca domnievať, že vstupuje na vozovku v mieste prechodu pre chodcov.

18. Poverená zástupkyňa žalovaného v prednese pred súdom uviedla, že k záverom znaleckého posudku žiadne výhrady nemá a plne sa s jeho závermi stotožňuje. Zdôraznila, že v konaní boli vyhotovené dva znalecké posudky, pričom znalec J.. A. vyhodnotil zhodne so znalcom J.. K. technickú príčinu zrážky žalobcu s motorovým vozidlom. Tvrdenia žalobcu o priechode a jeho znalosti terénu považuje za účelové, pričom poukazuje na to, že nehoda nastala za tmy, kde v mieste nefungovalo verejné osvetlenie, žalobca sa pohyboval v tmavom oblečení, nemal žiadne reflexné prvky, pričom v strede cesty z pohľadu vodiča zľava zastavil, pozrel sa smerom doľava, smerom k mestu, nie v smere vozidla C. a vošiel do jazdnej dráhy. Toto potvrdzuje výpoveď svedka W. Š., ktorý bol vypočutý v priestupkovom konaní. Pokiaľ žalobca tvrdí, že vodič Toyoty bol povinný rešpektovať zvýšenú pozornosť, tak k tomuto uviedla, že výstražná značka v obci v mieste, kde bola osadená, hoci hovorí o zvýšenom pohybe chodcov, avšak na danom mieste nebola znížená resp. obmedzená rýchlosť jazdy motorového vozidla. V prednese pred súdom zároveň poukázala na ustanovenie § 53 ods.1 cestnej premávky,

pričom zdôraznila, že na mieste kde žalobca prechádzal prechod nebol a preto jeho obranu považuje za účelovú. Technickou príčinou dopravnej nehody bolo jednoznačne chovanie chodca, jeho nesprávna technika chôdze, pričom vodič C. nemusel predvídať pohyb chodca v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Žalobca ako chodec vytvoril vodičovi náhlu prekážku a z uvedeného dôvodu vychádzajúc aj zo záverov znaleckého posudku jednoznačne nesie plnú zodpovednosť za spôsobenú škodu žalobca. Z opatrnosti poverená zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalobca si v zmysle súdom pripustenej zmeny petitu uplatnil aj nárok pozostávajúci zo sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2.481,- €, pričom k tomuto nároku súdu nepredložil žiaden dôkaz. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

19. Podľa § 427 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

20. Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

21. Podľa § 441 OZ ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

22. Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

23. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

24. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

25. Podľa § 11 ods. 6 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

- a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,
- b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

26. Podľa § 11 ods.7 zák. č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

27. Podľa § 15 ods.1 zák. č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané tvrdenia strán sporu a síce, že dňa 16.11.2015 došlo k dopravnej nehode, kedy žalobca ako chodec prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú z pohľadu jazdy vodiča, pričom došlo k zrážke motorového vozidla zn. C. EČV: A. s chodcom (žalobcom). Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia

predloženého žalobcom vyplýva, že žalobcovi boli v dôsledku dopravnej nehody spôsobené viaceré zranenia ako tržné rany na hlave a tvári, zlomenina 7 a 8 rebra vpravo a intertorchanterická zlomenina stehennej kosti, ktorá bola riešená operačne. Bolesť žalobcu bolo ohodnotené počtom bodov 180. Tieto skutočnosti medzi stranami sporu sporné neboli.

29. Medzi stranami bola sporná otázka posúdenia zodpovednosti prevádzkovateľa za vzniknutú škodu. Za účelom posúdenia technickej príčiny zrážky žalobcu ako chodca s motorovým vozidlom bol vypracovaný znalecký posudok J.. A., pričom ďalší posudok bol vypracovaný v rámci priestupkového konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Senici J.. K.. Z uvedených znaleckých posudkov vyplynul rovnaký záver technickej príčiny zrážky chodca s motorovým vozidlom. Súdom ustanovený znalec J.. A. vo svojom závere znaleckého posudku č. 137/2020 konštatoval, že technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika chôdze chodca (žalobcu) po vozovke v koridore pohybu vozidla C.. Znalec taktiež zdôraznil, že vodič motorového vozidla Toyota nemusel predvídať pohyb chodca po vozovke v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Za významnú pre posúdenie zodpovednosti za vzniknutú škodu považoval súd aj tú skutočnosť, že chodec bol neosvetlený, bez akéhokoľvek reflexného prvku, v tmavom oblečení, pričom cez vozovku prechádzal mimo priechodu pre chodcov. Naopak podľa zistení znalca vodič motorového vozidla sa pohyboval po vozovke s rozsvietenými stretávacími svetlami v úseku s pouličným osvetlením, pričom na mieste stretu pouličné osvetlenie nefungovalo, čo malo podľa názoru súdu taktiež vplyv na možné rozpoznanie vstupu chodca do vozovky a s tým spojené predýdenie možnému stretu chodca s motorovým vozidlom. Znalec jednoznačne konštatoval, že pohyb žalobcu po vozovke možno vyhodnotiť ako pohyb v rozpore s pravidlami cestnej premávky, pričom toto jeho správanie vytváralo nebezpečenstvo aj pre iných účastníkov cestnej premávky. Reakciu vodiča vozidla Toyota vyhodnotil znalec za včasnú, pričom možnosť rozpoznanie chodca na vozovke bola nepriaznivo ovplyvnená tým, že bol chodec oblečený v tmavom oblečení a v proti smere jazdili iné vozidlá, pričom podľa vyjadrenia svedka W. Š., mal žalobca ako chodec zastať na mieste pozdĺžnej súvislej čiary. K otázke možnosti účastníkov zabrániť dopravnej nehode znalec uviedol, že vodič motorového vozidla C. nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode, pričom ako technickú príčinu vzniku dopravnej nehody znalec jednoznačne skonštatoval nesprávnu techniku chôdze chodca (žalobcu) po vozovke v koridore vozidla zn. C..

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný. Z vykonaného dokazovania, či už z obsahu priestupkového spisu ako aj zo záverov znaleckého dokazovania vykonaného v tomto konaní mal súd za jednoznačne preukázané, že za vzniknutú škodu na zdraví žalobcu zodpovedá sám žalobca. Podľa názoru súdu je nesporné, že žalobca svojím správaním ako chodec porušil ustanovenie § 53 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, kedy ako chodec prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, pričom pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva.

31. Na tomto mieste súd dáva do pozornosti, že osobitná povaha prevádzky spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič nemôžu mať vplyv (napr. materiálové vady, únava materiálu, zlyhanie ovládacieho mechanizmu). Aplikácia prax považuje za osobitnú povahu prevádzky dopravy v zmysle § 427 ods.1 OZ, ale aj prevádzky v zmysle §427 ods.2 OZ javy a vlastnosti, ktoré sú typické pre danú prevádzku a ktoré sú z toho dôvodu v určitom smere nebezpečné, čo odôvodňuje poskytnutie zvýšenej ochrany v podobe objektívnej zodpovednosti.

32. Výlučné zavinenie poškodeného môže viesť k úplnému odňatiu zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v prípade, ak bola škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky (§ 427 ods.1 OZ), ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428).

33. Ako vyplýva z ustanovenia § 428 OZ liberácia prevádzkovateľa spod objektívnej zodpovednosti prichádza do úvahy len v prípade, že škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. V prejednávanej veci bolo nesporné preukázané, že žalobca ako chodec porušil príslušné

ustanovenia § 53 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čo je v danej veci významné pre posúdenie zodpovednosti prevádzkovateľa za vzniknutú škodu.

34. Za okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke v zmysle § 428 OZ možno považovať napr. zlyhanie alebo nedostatok činnosti osôb použitých v prevádzke, ďalej nedostatky alebo vady materiálu, i keď nie sú zjavné alebo technický stav dopravného prostriedku. V prejednávanej veci bolo podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že ku vzniku škody na zdraví žalobcu v dôsledku dopravnej nehody nedošlo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Z vykonaného dokazovania najmä zo záverov znaleckého dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vodič motorového vozidla zn. C. nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode a príčinou dopravnej nehody a s tým vzniknutej škody bolo zavinenie žalobcu ako chodca, ktorý porušil predpisy o cestnej premávke, teda došlo z jeho strany k porušeniu právnej povinnosti.

35. Zo záverov oboch znaleckých posudkov mal súd za preukázané, že dôvodom vzniku dopravnej nehody bola nesprávna technika chôdze chodca (žalobcu) po vozovke v koridore vozidla zn. C., čím podľa názoru súdu vytvoril vodičovi motorového vozidla zn. Toyota prekážku, keďže chodec bol oblečený v tmavom oblečení bez reflexných prvkov, pre ktoré ho bolo mimoriadne obtiažne rozpoznať. Vodič motorového vozidla na danú situáciu reagoval adekvátne, po vozovke sa pohyboval rýchlosťou zodpovedajúcou rozhradu z ktorej bol schopný zastaviť na vzdialenosť na ktorú mal rozhrad.

36. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku súd uvádza, že úprava zodpovednosti za vznik škody spôsobenej prevádzkou dopravných prostriedkov podľa § 427 až 431 Občianskeho zákonníka je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie.

37. Keďže podľa názoru súdu nebol v konaní preukázaný základný predpoklad pre priznanie žalobcom uplatnených nárokov, v konaní nebolo preukázané, že by zo strany žalovaného došlo k porušeniu ustanovení zákona, súd sa bližšie nárokmi žalobcu teda bolestným a sťažiením spoločenského uplatnenia nezaoberal.

38. S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, a preto mu prislúcha nárok na náhradu trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).